

ردیابی مسیر مهاجرت انسان در جهان با بررسی ژنهای شپش

پژوهشگران می‌گویند ژن‌های شپش می‌تواند چشم اندازی از مهاجرت انسان را به نقاط مختلف جهان نشان دهد. به گزارش خبرگزاری مهر، این بررسی‌ها همچنین حاکی از آن است که تلاش برای حذف این انگل‌های خونخوار باید به جای مبارزه مستقیم با این موجود در سراسر جهان، بر روی جمعیت‌های محلی آن متمرکز شود.

پژوهشگران می‌گویند ژن‌های شپش می‌تواند چشم اندازی از مهاجرت انسان را به نقاط مختلف جهان نشان دهد. به گزارش خبرگزاری مهر، این بررسی‌ها همچنین حاکی از آن است که تلاش برای حذف این انگل‌های خونخوار باید به جای مبارزه مستقیم با این موجود در سراسر جهان، بر روی جمعیت‌های محلی آن متمرکز شود.

این یافته‌ها می‌تواند به دانشمندان در شناخت چگونگی مقاومت شپش‌ها در مقابل حشره‌کش‌ها یاری رساند.

شپش‌ها بیش از 25 میلیون سال از خون پستانداران تغذیه می‌کردند اما نخستین بار زمانی به سراغ انسان آمدند که بشر لباس پوشیدن را آغاز کرد.

همان‌طور که انسان در جهان گسترش می‌یافت این حشره نیز بر بدن انسان سوار بود و او را در این مهاجرت‌ها همراهی می‌کرد.

پژوهشگران پیش از این، در تحقیقات خود ژنتیک شپش را مطالعه کرده‌اند اما تکیه بر DNA که از خط مادری عبور می‌کند، تهیه تصویر کاملی از مهاجرت انسان را دشوار می‌سازد.

مارینا آسکونس حشره شناس موزه تاریخ طبیعی فلوریدا و همکارانش، DNA هسته‌ای - ماده ژنتیکی که از هر دو والد نر و ماده به نوزاد شپش منتقل می‌شود- 75 گونه شپش را از 10 نقطه در آسیا، آمریکای شمالی، آمریکای مرکزی و اروپا بررسی کردند.

آنها همچنین شپش‌هایی را از لباس‌های مردم نیپال و کانادا نمونه‌برداری کردند.

این دانش پژوهان دریافتند شپش‌های منطقه هندوراس شباهت بسیاری به شپش‌های آسیایی دارد.

آسکونس افزود: شپش‌های منطقه هندوراس احتمالاً توسط نخستین افرادی که به آمریکا آمده‌اند به این منطقه رسیده‌اند، به همین دلیل است که ما شاهد این شباهت ژنتیکی نزدیک هستیم.

در مقابل شپش‌های منطقه نیویورک شباهت ژنتیکی زیادی به انگل‌های اروپایی دارند و احتمالاً منعکس کننده استعمار آمریکا توسط کشورهای اروپایی به مدت چندین قرن است.

علاوه بر این از آنجایی که ژن‌های زیادی بین جمعیت‌های شپش‌های مختلف جریان ندارد حشره‌کش‌ها می‌تواند در صورتی بسیار موثر واقع شود که آسیب‌پذیری ژنتیکی خاص را در جمعیت محلی شپش‌ها هدف قرار دهد.

تحلیل‌های ژنتیکی همچنین می‌تواند نشان دهد کی و کجا انسان از نئاندرتال‌ها و دیگر گونه‌های انسان باستان اصلاح نژاد داده است.

نتایج این تحقیقات در نشریه PLOS ONE منتشر شده است.